

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 561

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 august 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 881 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	2-3	Decizia nr. 903 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală	7-8
Decizia nr. 884 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 1 lit. c), combinat cu art. 385 ¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală	3-4	Decizia nr. 904 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și ale art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală	8-10
Decizia nr. 888 din 16 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală	4-5	Decizia nr. 905 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală	11-12
Decizia nr. 902 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 și ale art. 393 din Codul de procedură penală	5-6	Decizia nr. 906 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	12-13
		Decizia nr. 907 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ din Codul penal	14
		Decizia nr. 945 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 din Codul de procedură penală	15-16
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 881**

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Decebal Mihai Vlădăianu-Wagner în Dosarul nr. 4.647/207/2008 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției arată că Legea nr. 193/2007 a avut o apariție intempestivă, introducând termene scurte de depunere a cererilor pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere și extinzând suprafețele retrocedabile de la 50 de hectare, cum prevedea Legea nr. 1/2000, la 100 de hectare. Această modificare legislativă este de natură a crea discriminări între persoanele îndreptățite la restituirea terenurilor, astfel că se impune constatarea neconstituționalității dispozițiilor legale criticate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, critica vizând, în esență, chestiuni de aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.647/207/2008, **Tribunalul Olt — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Decebal Mihai Vlădăianu-Wagner.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul face o descriere amănunțită a stării de fapt și o expunere pe larg a opiniilor sale în legătură cu modul de aplicare a legilor fondului funciar, cu trimitere directă la cazul său. Autorul este nemulțumit de hotărârea pronunțată de instanța judecătorească în soluționarea litigiului în care este parte, considerând că aceasta încalcă art. 1 alin. (3) și (5), art. 44 alin. (2) și (3) și art. 46 din Constituție.

Tribunalul Olt — Secția civilă nu își exprimă punctul de vedere în legătură cu excepția de neconstituționalitate, mărginindu-se să suspende soluționarea cauzei și să trimită dosarul la Curtea Constituțională.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 25 iunie 2007.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (1) și art. 20 alin. (2), precum și dispozițiilor art. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

În consecință, Curtea reține că în ceea ce privește sesizarea sa cu controlul constituționalității unei interpretări date de o instanță judecătorească dispozițiilor Legii nr. 193/2007, pentru motivele mai sus arătate, este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Decebal Mihai Vlădăianu-Wagner în Dosarul nr. 4.647/207/2008 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 884

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. c), combinat cu art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ lit. c), combinat cu art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doina Florentina Bolocan în Dosarul nr. 3.757/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen în vederea angajării unui apărător. Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare. Deliberând, Curtea respinge cererea de amânare.

Cauza este în stare de judecată.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.757/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹ lit. c), combinat cu art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Doina Florentina Bolocan, inclupată în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 8 privind pluralismul și partidele politice, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție — din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece limitează exercitarea dreptului de a ataca hotărârile judecătorești, în condițiile în care administrarea în recurs a altor probe în afara înscrisurilor nu este permisă.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385¹ lit. c), combinat cu art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 385¹ lit. c), combinat cu art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală. În realitate, în urma analizei susținerilor autorului excepției, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. c), combinat cu art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 385¹ alin. 1 lit. c): „Pot fi atacate cu recurs: [...] c) sentințele pronunțate de curțile de apel și Curtea Militară de Apel.”;

— Art. 385¹⁴ alin. 1: „Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor legale criticate, prin raportare la critici similare. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. c) din

Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 136 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 15 noiembrie 1999, și prin Decizia nr. 457 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 12 ianuarie 2005, constatând că sunt constituționale, pentru motivele acolo arătate. În ceea ce privește dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.069 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 17 noiembrie 2008, constatând că sunt în acord cu dispozițiile Legii fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. c), combinat cu art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Doina Florentina Bolocan în Dosarul nr. 3.757/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 888

din 16 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Florin Giurgea în Dosarul nr. 2.265/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 5 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.265/303/2009, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 337 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Emil Florin Giurgea, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției — din Constituția României, deoarece instituie posibilitatea pornirii procesului penal împotriva unei persoane direct în faza de judecată, fără existența fazei de urmărire penală, ceea ce îl lipsește pe inculpat de posibilitatea de a se apăra în mod eficient.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emil Florin Giurgea în Dosarul nr. 2.265/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 902

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 și ale art. 393 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 și ale art. 393 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefania Hotopilă în Dosarul nr. 2.272/285/2008 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală, dispoziții ce au următorul conținut: „În cursul judecății, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.

Dispozițiile art. 336 se aplică în mod corespunzător.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor legale atacate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 257 din 17 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 20 iulie 2004, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale atacate sunt constituționale, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.272/285/2008, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 și ale art. 393 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ștefania Hotopilă cu ocazia

soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la apărare, întrucât nu reglementează modalitatea prin care persoana cu privire la care judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă în cazul în care se descoperă fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală.

Tribunalul Suceava — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 și ale art. 393 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 și ale art. 393 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefania Hotopilă în Dosarul nr. 2.272/285/2008 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și ale art. 393 din același Cod, având următorul cuprins:

— Art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată; [...]*

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a), persoana în privința căreia judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.”;

— Art. 393: „*Hotărârile judecătorești definitive pot fi supuse revizuirii, atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă.*

Când o hotărâre privește mai multe infracțiuni sau mai multe persoane, revizuirea se poate cere pentru oricare dintre fapte sau dintre făptuitori.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției solicită în realitate completarea textelor de lege criticate, în sensul reglementării modalității prin care persoana cu privire la care judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă în cazul în care se descoperă fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) și alin. 11 și ale art. 393 din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 903

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Criveanu în Dosarul nr. 142/288/2008 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția penală și în Dosarul nr. 1.425/223/2008 al Judecătoriei Drăgășani — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției a transmis o cerere privind strigarea cauzei după ora 11,00 întrucât vine de la Drăgășani cu mijloace de transport în comun.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune cererii de lăsare mai la urmă a cauzei.

Curtea, deliberând, respinge cererea de strigare a cauzei după ora 11,00.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 65D/2009 și nr. 84D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 84D/2009 la Dosarul nr. 65D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

La sfârșitul ședinței se prezintă autorul excepției, care solicită Curții să se pronunțe și asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 2, art. 77, art. 77¹ alin. 4, art. 86 alin. 3, art. 88 alin. 2 și art. 279 alin. 2 din Codul de procedură penală, întrucât, în mod eronat, atât Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția penală, cât și Judecătoria Drăgășani — Secția penală au respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții de lege ca neavând legătură cu soluționarea cauzelor respective.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 142/288/2008, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ion Criveanu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neînțepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.425/223/2008, **Judecătoria Drăgășani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ion Criveanu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neînțepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, dreptul la apărare, legalitatea pedepsei, dreptul la respectarea vieții private și de familie, libertatea de gândire, de conștiință și de religie, libertatea de exprimare, libertatea de întrunire și de asociere, dreptul la căsătorie, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât judecătorul verifică rezoluția sau ordonanța atacată doar pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricărui înscrisuri noi prezentate, persoana vătămată neputând solicita proba cu martori sau alte probe necesare unei juste soluționări a cauzei.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Judecătoria Drăgășani — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 141/2006, nr. 240/2007 și nr. 842/2007. Mai arată că dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, având în vedere că prin încheierile de sesizare, atât Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția penală, cât și Judecătoria Drăgășani — Secția penală au respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 2, art. 77, art. 77¹ alin. 4, art. 86 alin. 3, art. 88 alin. 2 și art. 279 alin. 2 din Codul de procedură penală, considerând că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzelor respective. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra constituționalității dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

„Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă”.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor

libertăți, ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești, precum și a prevederilor art. 6—13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, legalitatea pedepsei, dreptul la respectarea vieții private și de familie, libertatea de gândire, de conștiință și de religie, libertatea de exprimare, libertatea de întrunire și de asociere, dreptul la căsătorie și dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.277 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2009, Curtea a respins ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Dispozițiile art. 7—13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Criveanu în Dosarul nr. 142/288/2008 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția penală și în Dosarul nr. 1.425/223/2008 al Judecătoriei Drăgășani — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 904

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și ale art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și ale art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Răzvan Micul în Dosarul nr. 13.832/197/2008 al Judecătoriei Brașov, de Gheorghe Moroșan în Dosarul nr. 1.642/206/2008 al Tribunalului Suceava — Secția penală și de Marin Frunză în Dosarul nr. 2.010/233/2008 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autorul excepției Nicolae Răzvan Micul a transmis Curții note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 115D/2009, nr. 151D/2009 și nr. 292D/2009 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 151D/2009 și nr. 292D/2009 la Dosarul nr. 115D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13.832/197/2008, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și ale art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Răzvan Micul cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 12 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.642/206/2008, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Moroșan cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă plângerea împotriva unei ordonanțe a procurorului ierarhic superior de infirmare a unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală.

Prin Încheierea din 9 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.010/233/2008, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Marin Frunză cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe prin care a fost respinsă cererea de recuzare a unui lucrător de poliție, precum și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia Nicolae Răzvan Micul susține că art. 278 alin. 1 și 2 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și dreptul la un recurs efectiv, întrucât dreptul cetățeanului de acces direct și neîngrădit la o instanță de judecată este golit de conținut în condițiile în care procurorul ierarhic superior poate infirma soluția procurorului de caz, fixând termene pentru finalizarea cercetărilor care nu sunt respectate, iar legea nu prevede niciun fel de sancțiuni în cazul tergiversării soluționării unei cauze. Autorii excepției Gheorghe Moroșan și Marin Frunză arată că art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, întrucât nu prevede posibilitatea atacării în fața judecătorului și a altor acte ale procurorului în afara rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimitere în judecată, inclusiv actul procurorului ierarhic superior prin care acesta admite plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată și dispune redeschiderea urmăririi penale, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 — „Statul român”, ale art. 4 — „Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni”, ale art. 15 — „Universalitatea”, ale art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, ale art. 21 — „Accesul liber la justiție”, ale art. 24 — „Dreptul la apărare”, ale art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, ale art. 124 — „Înfăptuirea justiției”, ale art. 126 — „Instanțele judecătorești” și ale art. 148 — „Integrarea în Uniunea Europeană”, precum și ale art. 11 — „Dreptul internațional și

dreptul intern” și ale art. 20 — „Tratatele internaționale privind drepturile omului” raportate la prevederile art. 1 — „Obligația de a respecta drepturile omului”, ale art. 6 — „Dreptul la un proces echitabil”, ale art. 13 — „Dreptul la un recurs efectiv”, ale art. 14 — „Interzicerea discriminării” și ale art. 17 — „Interzicerea abuzului de drept” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv prevederile art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Judecătoria Brașov apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât textele de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Tribunalul Suceava — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală nu aduce atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate. Mai arată că autorul excepției urmărește, în realitate, completarea textului de lege criticat, în sensul de a permite atacarea în fața judecătorului și a ordonanței de infirmare a rezoluției sau ordonanței de netrimitere în judecată, aspect care excedează competenței Curții Constituționale, ținând de domeniul exclusiv al legiuitorului.

Judecătoria Galați apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală nu aduce atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile art. 1, 4, 16, 20, 21, 124 și 126 din Legea fundamentală și nici dispozițiile art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 405/2005, nr. 598/2005, nr. 141/2006, nr. 232/2007, nr. 667/2007, nr. 674/2007 și nr. 355/2008. Arată că celelalte prevederi din Constituție invocate nu au incidentă în cauză. În plus, critica de neconstituționalitate este formulată din perspectiva unei omisiuni de reglementare. Or, modificarea și completarea textului de lege excedează competenței Curții Constituționale, fiind atributul exclusiv al legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi

speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, și ale art. 278¹ alin. 1 din același Cod, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Potrivit dispozitivului Încheierii din 12 decembrie 2008, pronunțată de Tribunalul Suceava — Secția penală, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală. Din considerentele respectivei încheieri, precum și din notele scrise ale autorului excepției, reiese, însă, că acesta critică numai dispozițiile alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și ale art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 278 alin. 1 și 2: „*Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.*

În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.”

— Art. 278¹ alin. 1: „*După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 — „Statul român”, ale art. 4 — „Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni”, ale art. 15 — „Universalitatea”, ale art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, ale art. 21 — „Accesul liber la justiție”, ale art. 24 — „Dreptul la apărare”, ale art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, ale art. 124 — „Înfăptuirea justiției”, ale art. 126 — „Instanțele

judecătorești” și ale art. 148 — „Integrarea în Uniunea Europeană”, precum și ale art. 11 — „Dreptul internațional și dreptul intern” și ale art. 20 — „Tratatul internațional privind drepturile omului” raportate la prevederile art. 1 — „Obligația de a respecta drepturile omului”, ale art. 6 — „Dreptul la un proces echitabil”, ale art. 13 — „Dreptul la un recurs efectiv”, ale art. 14 — „Interzicerea discriminării” și ale art. 17 — „Interzicerea abuzului de drept” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv la prevederile art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției Nicolae Răzvan Micul critică, în realitate, modul de aplicare a dispozițiilor de lege atacate. Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală, la care face referire în motivarea excepției și care constituie cauza nemulțumirii autorului acesteia, nu pot constitui însă motive de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Totodată, autorii excepției Gheorghe Moroșan și Marin Frunză solicită completarea art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, în sensul de a reglementa posibilitatea atacării în fața judecătorului nu numai a rezoluțiilor sau ordonanțelor de netrimitere în judecată, ci și a altor acte ale procurorului, precum și a actului procurorului ierarhic superior prin care acesta admite plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, infirmă actul atacat și dispune redeschiderea urmăririi penale. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și ale art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1 și 2 și ale art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Răzvan Micul în Dosarul nr. 13.832/197/2008 al Judecătoriei Brașov, de Gheorghe Moroșan în Dosarul nr. 1.642/206/2008 al Tribunalului Suceava — Secția penală și de Marin Frunză în Dosarul nr. 2.010/233/2008 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 905

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Cireașă în Dosarul nr. 12.219/212/2008 al Judecătoria Constanța — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales Dan Frangeti, cu împuternicire la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Judecătoria Constanța — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.219/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Laurențiu Cireașă cu ocazia soluționării unei cauze în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare în condițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale privind competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, întrucât, prin desființarea actului procurorului de netrimite în judecată și prin reținerea cauzei spre judecare, judecătorul se substituie procurorului, în absența unui text de procedură care să instituie o asemenea competență. Mai arată că această procedură pune sub semnul întrebării imparțialitatea tuturor judecătorilor acelei instanțe.

Judecătoria Constanța — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: [...] c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2) privind competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 864 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, și prin Decizia nr. 599 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Cireașă în Dosarul nr. 12.219/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 906

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristiana-Daniela Bica în Dosarul nr. 3.272/301/2008 al Tribunalului București — Secția a II-a penală și de Societatea Comercială „Trip” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 21.221/245/2008 al Judecătoriei Iași — Secția penală.

La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției, Cristiana-Daniela Bica, apărătorul ales Alexandru Morărescu, cu împuternicire la dosar. De asemenea, se prezintă partea Cristian-Liviu Stănică, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 181D/2009 și nr. 406D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 406D/2009 la Dosarul nr. 181D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales al autorului excepției Cristiana-Daniela Bica, care solicită admiterea acesteia pentru argumentele invocate în fața Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Partea Cristian-Liviu Stănică face vorbire despre o serie de aspecte de fapt din Dosarul nr. 3.272/301/2008 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.272/301/2008, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Cristiana-Daniela Bica cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca tardivă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 21.221/245/2008, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Trip” — S.R.L. din Iași cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior, încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv, dreptul de petiționare, precum și dispozițiile

constituționale referitoare la rolul Ministerului Public și la statutul procurorilor. Persoana vătămată este sancționată astfel pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate, întrucât prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Judecătoria Iași — Secția penală apreciază ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate, întrucât prevederile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate. Face trimitere în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 598/2005, nr. 232/2007 și nr. 667/2007. Mai arată că dispozițiile art. 51 din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât prevederile de lege criticate reglementează norme de procedură, iar nu aspecte vizând dreptul de petiționare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristiana-Daniela Bica în Dosarul nr. 3.272/301/2008 al Tribunalului București — Secția a II-a penală și de Societatea Comercială „Trip” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 21.221/245/2008 al Judecătoriei Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul conținut: „În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 51 referitoare la dreptul de petiționare, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 alin. (1) referitoare la statutul procurorilor, precum și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au fost supuse în numeroase rânduri controlului instanței de contencios constituțional, care s-a pronunțat asupra unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau întârzierile în soluționarea plângerilor adresate acestora, la care se face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorilor excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textului de lege criticat și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 907

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Otilia Rus în Dosarul nr. 1.244/84/2005 (număr în format vechi 2.016/2005) al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.244/84/2005 (număr în format vechi 2.016/2005), **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Otilia Rus cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 215¹ din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 215¹ din Codul penal încalcă egalitatea în drepturi, având în vedere că, în situația în care bunul este proprietate privată, persoana cercetată este discriminată în raport cu subiecții activi ai infracțiunilor de abuz de încredere sau gestiune frauduloasă, întrucât se supune rigorilor principiului oficialității și nu beneficiază de punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate și nici de înlăturarea răspunderii penale prin împăcarea părților.

Tribunalul Sălaj — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 215¹ din Codul penal nu aduce atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Otilia Rus în Dosarul nr. 1.244/84/2005 (număr în format vechi 2.016/2005) al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
 prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate. Face trimitere în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 707/2006, nr. 750/2007 și nr. 649/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215¹ din Codul penal, având următorul cuprins: „*Însușirea, folosirea sau traficul, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.*”

În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 215¹ din Codul penal au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la principiul constituțional al egalității în drepturi, invocată și în prezenta cauză, și cu o motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 672 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și motivarea deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 945

din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504
din Codul de procedură penală

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eugen Fieraru și Biroul Individual Executor Judecătoresc Eugen Fieraru în Dosarul nr. 2.886/109/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.886/109/2007, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 504 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Eugen Fieraru și Biroul Individual Executor Judecătoresc Eugen Fieraru în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni civile în pretenții.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 alin. (1), art. 15, art. 16 alin. (1), art. 20, art. 23 alin. (1), art. 26, art. 41 alin. (1), art. 52 alin. (1), art. 53, precum și dispozițiile art. 2, 3, 7, 11 și art. 23 alin. (1) cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 5 paragraful 1, art. 6 paragraful 2, art. 8 paragrafele 1 și 2, art. 14, 18, art. 25 alin. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 3 din Protocolul nr. 4/1963 și art. 3 din Protocolul nr. 7/1994 adițional la Convenție, deoarece nicio prevedere constituțională nu restrânge dreptul la repararea pagubei cauzate unei persoane doar la persoana care a fost privată de libertate în sensul executării unei pedepse privative de libertate. În opina autorului, privarea de libertate trebuie privită și ca o restrângere a dreptului persoanei de a-și exercita profesia, fiindu-i îngădit dreptul fundamental prevăzut de Legea fundamentală a României. Iată de ce nu se poate admite ca persoana care beneficiază de prezumția de nevinovăție să fie supusă unui tratament grav de interzicere a exercitării profesiei atâta vreme cât nu i s-a stabilit vinovăția, iar în situația în care a fost achitată, să nu se poată îndrepta împotriva statului pentru eroarea cauzată, întrucât situația nu se circumscrie textului legal.

Tribunalul Argeș — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 504 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală „*Cazuri care dau dreptul la repararea pagubei*”, care au următorul conținut:

„*Persoana care a fost condamnată definitiv are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite, dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.*

Are dreptul la repararea pagubei și persoana care, în cursul procesului penal, a fost privată de libertate ori căreia i s-a restrâns libertatea în mod nelegal.

Privarea sau restrângerea de libertate în mod nelegal trebuie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului de revocare a măsurii privative sau restrictive de libertate, prin ordonanță a procurorului de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale pentru cauza prevăzută în art. 10 alin. 1 lit. j) ori prin hotărâre a instanței de revocare a măsurii privative sau restrictive de libertate, prin hotărâre definitivă de achitare sau prin hotărâre definitivă de încetare a procesului penal pentru cauza prevăzută în art. 10 alin. 1 lit. j).

Are drept la repararea pagubei suferite și persoana care a fost privată de libertate după ce a intervenit prescripția, amnistia sau dezincriminarea faptei.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de contencios constituțional din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 326 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 mai 2007, și Deciziei nr. 532 din 13 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 31 octombrie 2005, a respins ca neîntemeiate excepțiile invocate pentru considerentele acolo arătate.

Curtea constată însă că autorii excepției nu critică textul art. 504 din Codul de procedură penală pentru ceea ce conține, ci pentru ceea ce nu prevede, respectiv absența inserării în conținutul normei și a altor situații care pot constitui temei legitim de reparare a pagubei, cum ar fi de pildă cazul suspendării dreptului de a exercita profesia de executor judecătoresc. Această critică excedează competenței Curții, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea

Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului” și, prin urmare, nu are competența de a completa prevederea legală supusă controlului și nici de a face propuneri de lege ferenda. În acest

sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa faptul că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică, spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eugen Fieraru și Biroul Individual Executor Judecătoresc Eugen Fieraru în Dosarul nr. 2.886/109/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 1.146/2007 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 28 septembrie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa nr. 2, la poziția nr. 9, în loc: „9. *Dafni Sara, fiica lui Ioină și Ana, născută la data de 10 iulie 1932 în localitatea Onești, județul Bacău, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rhovot, Sderothev 23. (5334/2004)*” se va citi: „9. *Dafni Sara, fiica lui Ioină și Ana, născută la data de 1 iulie 1931 în localitatea Onești, județul Bacău, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rhovot, Sderothev 23. (5334/2004)*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15; e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432833